

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΩΡΑ ΤΟ ΜΑΗ...

Τώρα τό Μάη μὲ δροσιδὸν νὰ τραγουδήσω θέλω,
νὰ πῶ τῷ πάντες μου τού πορευάνγε,
καὶ τῆς ἀνάπτης μου πού πορευάνη τῆς μουάζει :
Τῆς ἀστροῦ σαρα μούάζουνε, τῆς γαλανῆς γαλάζια
καὶ τῆς μελαζουίνης χροῦ πούγε πολλὰ τὰ νάζια...

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Για μιὰ φορά 'ναι ή λεβεντιά, γιὰ μιὰ φορά εἰν' τὰ νιάτα
γιὰ μιὰ φορά περπάτησα μ' ἔνα 'μορφο κοράσι...
Νὰ ντη τῷ φιλήμῳ νερέπομαι, νὰ γνήση τὸ εἶτο φρέμαι,
νὰ ντηνή ἀφρόνιση ἀφίλητη παίκενελαι μὲ μέμα...
Πεζεύων, δένω τ' ἀλογον στὸ ωριμάνιο λιθάρα.
Φιλιών, τὴν κόρη μιὰ φορά, φιλιώ τὴν κόρη δύο.
Πάνου στὸ τοίτο φιλήμῳ μού λινέται τ' ἀλογό μου...

ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

Τῆς γαλανῆς τὸ φόρεμα, τῆς ρούσσας τὸ φουστάνι
ἔχνα φαρτάνας τὸρδαβάν καὶ ἔχνα μαθητάδες.
Κι' ἔνα μικρὸ φαρτόσουλο ράβει καὶ τραγουδάνει :
— Φουστάνι μου ψιλόρραφο καὶ ψιλογαλανένιο,
ἡ κόρη πού θὺ στὸ φορή μαζί μου νὰ σὲ λύσωσῃ'
κι' ἄν δὲ σὲ λύσωση μετ' ἐμέ, κι' γῆς νὰ σὲ γαλάσῃ ...

ΣΚΟΤΕΙΝΙΑ...

Γιατὶ 'ναι μαδάν τὰ βιονά καὶ σποτεινόνις ὁ κάμπτος ;
Αξέπει τῆς θάλασσας νερό, τῆς κανόης γῆς χορτάρι,
λείπει κι' ὁ ήλιος ὁ μισός καὶ τὸ φεγγάρι ἀπέριο,
λείπει κι' ἐμὲ ἡ ἀγάπη μου καὶ είνει μαρκύρι στὰ ξένα..
"Ησέδη τῆς θάλασσας νερό, τῆς κανόης γῆς χορτάρι,
ησέδη κι' ὁ ήλιος ὁ μισός καὶ τὸ φεγγάρι ἀπέριο...
"Ησέδη κι' ἐμὲ ἡ ἀγάπη μου πούστει μαρκύρι στὰ ξένα...".

Κρονιδία 1928

(Σύλλογη Ἀγγέλου Βραδινού)

στρατη τῆς ἔπεισε στὸ κεφάλι τῆς μητέρας τῆς δταν ἀκούσεις ἔνα τέτοιο πράγμα. Ρίχτηκε γά πνιξή την θυγατέρα τῆς γιὰ τὴν παρανοία, καὶ τὴν ἀντροπή, πού είλη κάμει, ἀλλ' ἡ μάνα νίκησε τὴν γυναικά τοῦ Δήμου Μπλακά.

Στὴν καρδιὰ τῆς βοέντηκε βαρύτερον ἡ μητρικὴ ἀπό τὸ ἄλλα αἰστήματα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ντροπῆς κι' ἀνύ νὰ πνιέσῃ τὴν θυγατέρα της σκέψητε πῶς νὰ τὴ σωσθῇ. Πήγε στὸ σπίτι τοῦ παπᾶ τοῦ χωριού, κι' είπε τὰ γενούμενα, κι' ὁ παπᾶς γνωρίζοντας τὴν ἀνθρωπότηταν ἤταν ὁ πιτέρας τῆς Γκόλφωζ, συμψύλευσε τὴν Δήμανα νὰ πάρῃ χωρό τὴν θυγατέρα τῆς καὶ νὰ φύγῃ μαρκύρι μαρκύρια, κι' σὲ ξένα σύνορα καὶ σὲ ξένα ἀμπατούλικα καὶ νὰ μένουν κι' ὁ δυού χρυμμένες κι' ἀγνωστες.

Τὸ πρόγραμμα φυσηθότηκε στὸ κωριό κι' ἀρχισεις νὰ γίνεται μπούγιο, κι' ἡ Δήμανα απ' τὸ φόρο της μήνη τὸ μάστη ὁ ἀντρας της το κακό, μᾶλι ψύχα πήρε τὴν θυγατέρα τῆς καὶ πάει, πάει... χωρίς νὰ ἔσχει κανεῖς καὶ πάο δόρυ ἔκαμε. Τὴν αὐγὴ τὸ κωριό βέλεντας τὸ κλειδοματαλωμένο σπίτι τοῦ Δήμου-Μπλακά φερδιζώντας ἀπό τὸ φόρο του. Ἀπὸ τοῦτο ἔβλασε νὰ παραφύλαγον πότε θ' ἀρχούνταν ὁ ἀγρός νοικούντων του, κι' ὅταν τὸν εἰδαν νέρχεται στὸρούς δύο τὸ κωριό, μέσα στὰ λόγγα. Κι' αὐτοὶ οἱ πιτικοὶ ἀκόμα βούλωσαν τὰ κυπροχούντων τῶν κοπαδιῶν τους, γιὰ νὰ μήν ἀκούσεις τὸ λάλημά τους.

— "Ἡ Δήμανα μὲ τὴν θυγατέρη της είλην τραφήσει κατὰ τ' Ἀγραρια. Ἀπὸ ράγη σ' ράγη κι' ἀπὸ κωριό σ' κωριό, διακονεύοντας, καὶ περιπολῶντας μέρες θρεπαντας στὸ μοναστήρι" ἈΓ-Γιωργοῦ στὸ Μαυρομάτι, τελευταῖο σύνορο τῶν Ἀγράφων, κοντά στὰ Τρίκαλα, που σώζεται ως τὰ σήμερα. Ὁ γονικεύος ἄμα ἔμαδε τὴν αἵτια πού τὰς ἀνάγκασινεν' ἀφίστησε τὸ σπίτι τους, τες δέχεταις μὲ καλωσόντας καὶ τέξαις καὶ τέξ δύο καλόρευς τὸ μοναστήριο.

— "Υστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ἡ καλόρια ἡ Γκόλφωζ γέννησε μέσα στὸ μοναστήρι, παιδί.

Τὸ παιδί ἔστιν ἤταν δ στρατάρχης τῆς Ἐλλάδος τοῦ 1821, δ Γεώργιος Καραϊσκάκης !...

Χρῆστος Χρῆστεβασίλης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

— Οσοι ἔχουν τὴν ἀτυχία νὰ είνει μονόφθαλμοι, μποροῦν νὰ παγνωρίζουν γιατὶ ἔχουν ενδέξουν ὡμοιοπαθεῖς στὴν ιστορία.

Διάσημοι λοιπὸν μονόφθαλμοι μνημεονέντων απὸ τὴν ιστορία οἱ ἔξης :

— Ο Αννιβάρις, δι περιφανῆς στρατηγὸς τῆς Καρχηδόνος, στρατοπεδεύσας κοντά σ' ἓνα ἔλος κατὰ τὴν ἐναντίον τῶν Ρωμαίων ἐστρατεύεις του, ἀρρώστησε βαρειά καὶ ἔχασε τὸ ἓνα του μάτι, ὀλίγον γαλήνη.

— Ο Λυκούργος, δι μέγας νομοθέτης τῆς Σπάρτης, ἐπιφλώθη, κατὰ τὸν Πλούτωναρχο, ἀπὸ τὸ ἓνα του μάτι, τραματισθεὶς σὲ μάτια.

— Καὶ δι Φίλιππος, δι μέγας βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ἵσταν ἐπίσης μονόφθαλμος καὶ νὰ πῶς; Κάποιος τοξόθης ὄντος Ἀστήρι, εὔρισκόμενος ἐντὸς πόλεως πολιορκούμενης ὑπὸ τοῦ Φίλιππον καὶ σχηδοναρχὸν προσωπικού τρεφενὸν αὐτοῦ, γιατὶ ἐξεφρόσυθη πειραφονήτης γιὰ τὴν ἴκανότητα του, τὸν ἐπιφύλασθε διά βέλους, φέοντος τὴν ἔξης ἀγναρχία : — "Ο Αστήρ τῷ δεξιῷ δοξάωλο τοῦ Φίλιππουν !" . Ο Φίλιππος τραματισθεὶς κατὰ την πολιορκία τοῦ πόλεως μετέβη σὲ μάτια ἐρρώσης πάντη : — "Ἐάν δι Φίλιππος κρινεύεται τὴν πόλιν, δι Ἀστήρ φ' ἀπαγγείλοισθε !" . Ετοι δὲ καὶ ένικε.

— Μονόφθαλμος ἦτο καὶ δι Πούσιος Ὀράτιος Κοκλῆς, δι ἀνδρεῖος Ρωμαίου, δι όποιος ὑπερήσπισε μόνος του τὴν ἐπὶ τοῦ Τιβέρεος γέφυραν ἐναντίον τοῦ στρατοῦ τοῦ βασιλέως Πορσινοῦ. Οταν δὲ κατόπιν οἱ Ρωμαῖοι κατέστρεψαν ὑπισθέντες τὸν τὴν γέφυραν, φίγηκε σὲ πόταμο καὶ διώθη κοιλυπλώντας. Τοῦ ἐν τοῦ οφθαλμοῦ είλε γάστρας καὶ ζωήντης σὲ μάτια προγενεστέρα μάχη.

— Ο Σερπάριος, διάσημος ρωμαῖος στρατηγός, λαβόν μέρος στὴν κατὰ τὸν Μαρώνιαν ἐστρατεύεις ἐπραματίσθη, κατ' ἐπανάληψην, ἀπολεσεν δὲ τέλος καὶ τὸν ἓνα του οφθαλμὸν ! Μολατάστη λέγει δι Πλούτωναρχος : — "Ο μόνον δὲ ἐλυπεῖτο, ἀλλὰ καὶ ἐσμενύετο δι' αὐτὸν !..."

— Ο Βρυγιαζῆτη, δι περιφημος Σοντάνος, δι ἐπικαλούμενος Κεραυνού, ἵσταν ἐπίσης μονόφθαλμος. Οταν αἰχμαλωτισθεὶς στὴν Αλγυρα, θερεύασαν ἀπὸ μάτια καὶ τοὺς ὀδηγήσαν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ταμερόλανου κατελήφθη ἀπὸ ἀγανάκτηση πλεύσοντας τὸν νὰ τὸν κυττάει προσεκτικά καὶ νὰ γελάῃ. Ετοι δὲ ὡρισμένος καθὼς ἤταν τοῦ εἴτε : — Μὲ τὴ στάσι σου αὐτῆς καταπολέμησε τὸν θρίμησον !

— Δὲν γελῶ γὰ τὴν δυστυχία σου, τοῦ ἀπάντητο τοῦ δι Ταμερόλανος, ἀλλὰ συλλογίζουμεν πόσο λέγο δι Θεός λογαράζει τὴν ἀνθρώπινη δύναμιν, ἀφού τὴν διπτιστεύῃσθαι σὲ ἓν μονόφθαλμο, σὲ οὐδὲν, καὶ σὲ ἓν κουτσό, σὰν καὶ μένε !..."

— Ο Κάμπενες, δι ἔνδοντος Πορτογαλίου ποτητῆς, ἔχασε τὸ ἓν του μάτι, τραματισθεὶς ἀπὸ μάτια σφαίρα στὴ μάχη τῆς Κεσύτα ἐναντίον τοῦ Μαύρουν.

— Ο Γερμέττεας, δι διάσημος ϋτωτας καὶ πολιτικός, ἔχασε τὸ ἓν του μάτι, μικρὸς ἀκόμη ἔνων ἔπιε μὲ μερικοὺς συνομητίκους του. "Ἐνας ἀπὸ αὐτοῖς τὸν ζύγτηνεις κατὰ λάθος καὶ τὸν στρατώσεις. Λέγεται διμος διξάλλου δι τὸ διστούχημα αὐτὸν ἔνων σημηονιργον. Μιὰ σάιδα πετάγηκε εἰσαρκνικά καὶ τὸν ἐπικλωπό : .."

— Μονόφθαλμος ἦτο τέλος καὶ δι Νέλσων, δι μέγας "Αγγλος ναύαρχος.

— Περι αὐτοῦ διηγονταν δι τα κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ ἐπι ποτητῆς στὸν ὄποιον τὸν ἀγγλικοῦ, προσώρησε μὲ τὸ πλοιο τοῦ τόσο πολὺ θωτὸν διοικῶντον τὸν στόλο ναυάρχος τὸν διετάξει νὰ δινοθάνεται. Οι διξιωματικοὶ τοῦ τὸν εἰδοποίησαν τὸν στόμετος περὶ τούτου, αὐτὸν διμος ἀντὶ νὰ ντακούση, ἔβαλε τὸ τηλεσόπιον τοῦν... στὸ χαλασμένο μάτι του καὶ προσεποιείτο δι τὸ κυττάειν νὰ δικριπάνται τὸν συνθήματα τῆς ναυαρχίδος. Κατόπιν δὲ διάντησε :

— Δὲν βλέπει κανένα σημεῖον !... μέμρος

— Κ' ἐπορχώθησαν καὶ ἐνίκησαν...

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΤΣΕΚ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Μιὰ μέρα, δι διάσημος ζωγράφος Σαρόλε, ἀφοῦ ἐφαγε σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο, ἀντελήφθη δι τελε ολησμονήσεις νὰ γάστρα τὸν πόλη μαζί του τὸ ποτοφορτοφόρον του. Χωρίς νὰ ζάχαρη τότε καὶ διογόρασε γρήγορα γρήγορα ἐνα μικρὸ κωνηγετικὸ σκέπτο κατά τὸ ποτοφορτοφόρον του, δημητείσαν δισερέφορος : « Εργαμάτιον Δεκάτεντε πράγακον !... » Κατόπιν ἀγάλωσε τὸν σεφτιότο του Μογιόν.

— Ποτὲ δὲν δι λημονόνιον, ελέγει ἀγγετερά δι Σαρόλε δηηγούμενος τὸν ἀνέλκητο αὐτό, τὴν κατάπληξη που ζωγραφίζοταν στὸ πρόσωπο του σεφτιότορου, δι ταν μοῦ έφερε δικέρων τοῦ Μογιόν. δεκαπέντε φράγκα !